

field

D-c 1518

OTIUM NORVICENSE

PARS ALTERA

TENTAMEN

DE QUIBUSDAM VOCABULIS SYRO-GRAECIS

IN R. PAYNE SMITH S.T.P. THESAURI SYRIACI

FASCICULIS I—III RECONDITIS

CONSCRIPSIT

FRIDERICUS FIELD A.A.M. LL.D.

COLLEGII SS. TRIN. CANTAB. HONORIS CAUSA SOCIUS

EXCUDEBANT E. PICKARD HALL ET J. H. STACY

ACADEMIAE TYPOGRAPHI

M DCCC LXXVI

OMNIS NORVICENAE
MRS ALTMAY
INTIMI
DE QUINTA AVA OGIVLIS SYRO-GRECA
IN R. PAVIN SMITH A.T.P. THESVRI SYRIVCI

MONITUM.

THESAURUM SYRIACUM a Viro doctissimo R. Payne Smith S. T. P. anno MDCCCLXVIII inchoatum, exinde autem eruditorum hominum, praesertim senescentium, votis tardius progressum, ad cognitionem nobilis linguae tamdiu in sordibus jacentis promovendam et ampliandam vel maximum momentum habiturum esse, nullus, opinor, ex numero doctiorum et candidiorum harum literarum aestimatorum inficias ibit. In nova autem per regionem horridam et fere incalcatam via aperienda, exploratorem hic illic a recto tramite aberrasse, quis paulo humanior mirabitur? Nec si quid forte peccatum fuerit, e longinquo petendum est remedium. In longo labore fieri non potest quin ipse operis inceptor scientiam suam corrigat et amplificet, ut vineta sua (quod aiunt) ipsem et aliquando caedere cogatur*: finito autem opere, quis nescit restare egregium Appendicis sive Auctarii commentum? in qua concinnanda, saltem in libro particulatim edito,

praeter Auctoris curas posteriores, etiam Censorum et Criticorum, sive benevolentium sive malevolentium, scita expendi, et pro meritis probari aut reprobari possint. Interea temporis, cujusque harum literarum studiosi plurimum interest, in perfectiorem tanti operis constitutionem ἔρανον suum quantivis pretii, etiam διλεπτιαῖον, non privatis usibus servare, sed in publicum Philologorum commodum quasi in sacrum aerarium conferre.

Haec igitur sit mei libelli excusatio, qui ad unam praecipue artis lexicographicae particulam intenditur, scilicet ut vocabula Syro-graeca, hoc est, Graeca Syro charactere repraesentata, satis numerosa, a praesenti Editore partim recte enucleata, partim minus feliciter tentata, partim denique intentata relicta, novae scrutationi subjiciam, et pro virili Graecitati sua redonem: in quo labore exantlando si quid profecisse mihi contigerit, Graecae, linguarum reginae, studio, cui per longam vitam sine ulla intercapidine operam dedi, non dialectorum Orientalium, in quibus tanquam advena et hospes semper versatus sum, peritiae, laus quantulacunque tribuatur.

NORVICI,

Die VIII Januarii, MDCCCLXXVI.

THE SAURUS SYRIACUS.

Pag. 22, lin. 25.

بَلْهَادٌ *blāhdā*, vox barbara ab ἀγαθός derivata, sc. ἀγαθωνίσητε, BB. Ibid. **مُكْلَمَةٌ** *muklāma*, quod explicat per ..**كَلْمَةٍ**, sc. ἀγαθιωνέας, forte pro ἀγαθωνίσεις.

In priore vocabulo, deleto Yud post Nun, habes vocem optime Graecam ἀγαθυνθήσεται; e.g. Koh. vii. 4: ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία, ubi Syro-hex. in textu: אֲלֵם; in marg. autem: ΑΓΑΘΥΝΘΗΣΤΑΙ. Posteriori, ne apice quidem mutato, est Graecum ἀγαθυνέσι.

P. 34, l. 30.

وَمَدْبُرٌ أَوْ صَلَا خَبِيرٌ لَهُ دَخْبَانٌ، BB. Est
igitur ἐδουλεύοντο.

Immo est ἐδουλοῦντο, servos sibi faciebant. Verbum δουλεύειν, servire, medium formam prorsus respuit; in passivam semel incidi apud S. Chrysost. T. IX. p. 611 A: διὰ τὸ ὃ μὲν ἐδούλευε, ὃ δὲ ἐδουλεύετο; Ceterum in interpretatione BB. pro محدث؟ مـ vide num legendum sit محدث؟ مـ, ut respiciatur locus Sap. Salom. xix. 13 (14): οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο, ubi Syro-Hex. ad ٥٥٦ محدث؟ مـ (sic) in marg. notat: ΕΔΟΛΟΥΝΤΟ (sic), cum scholio ٥٥٧ محدث؟ مـ ٥٥٨ مـ ٥٥٩ مـ.

P. 47, l. 25.

⁹⁰ m. *testiculus*, ⁹¹ οἱ ὄρχεις τοῦ ταύρου, Geop. 102, 13.

Graeca sunt (XVII, 5, 3): ἀλειφε τὸ αἰδοῖον καὶ τὸν ὄρχεις τοῦ ταύρου, καὶ οἰστρήσει εὐθέως; pro quibus Syrus habet tantum: .**συμικτόν** //

αγά •**ρυζίο**; h. e. et illine inguinibus eorum, et libidine feruebunt. Hinc Thesauro inferenda vox ὁτί'', libidine feruit, οἴστρησε, unde ὁτί'', libidinosus, salax,

p. 46, l. antepenult.

B

P. 62, l. 7 ab imo.

جَهْدٌ BA. . . . forte ḥārpa, acc. v. ḥārō, furfur, sordes capititis; sic enim BA. et BB. . . . حَمَّا مُوكِنْ؟ مُوكِنْ؟

Vox Graeca ḥārō non est furfur (*πίτυρα*), sed manans capititis ulcus, neque aliter sonat interpretatio Syra, siquidem مُوكِنْ، auctore Castello, est morbus purulentus et pruriginosus. Eadem chorda oberrat V. D. p. 176 s. v. **جَهْدٌ**; sed p. 175 s. v. **جَهْدٌ** juxta Galeni interpretem Syrum recte exponit: 'Aχārpes sunt ulceræ parva humoris cuiusdam viscidæ plena*.

P. 64, l. 27.

حَمَّادٌ exclamatio gaudii ter repetita, quum ecclesia obviam eat episcopo. . . . Vox forte corrupta ex εὐκτάος.

Vox εὐκτάος, *victivus* sive *votis expeditus*, non est exclamatio, nec sine verbo (εὐκτάος ἡκεις) belle consistere potest. Ecclesia, ni fallor, episcopum aduentem laetis clamoribus salutavit: Εῦ ἔξοις, Εῦ ἔξοις, Εῦ ἔξοις.

P. 67, l. 8 ab imo.

جَهْدَكَمْ BB. e BS. . . . حَمَّامٌ دِرَخْمَيْسَ حَمَّامٌ دِرَخْمَيْسَ pondus duabus drachmis constans.

Scriptura corrupta, ut videtur, ex **جَهْدَكَمْ**, ἡμιστάτηρ vel ἡμιστάτηρον. Scilicet stater (**جَهْدَكَمْ**) vocabatur τετράδραχμον Atticum.

P. 69, l. 14.

جَهْدَكَمْ / ὁμοιότης, similitudo; sine sensu BA. حَمَّامٌ دِرَخْمَيْسَ?

Pingo **جَهْدَكَمْ**, et Syriaca verto: ḥāmūthē ἡ μεγαλωσύνη σου, honorificenter dictum pro ḥāmūthē.

P. 82, l. 6 ab imo.

جَهْدَكَمْ / ὑποθήκη, sed sec. BA. الوصايا *mandata*; et sic BB. حَمَّامٌ دِرَخْمَيْسَ.

Pingendum **جَهْدَكَمْ** / ὑποθῆκαι, *praecepta*, usu apud scriptores ecclesiasticos notissimo. Sic S. Basil. M. T. II, p. 98 A: 'H μὲν γὰρ παροιμία ἐστὶν . . .

* Barth. Castelli *Lexicon Medicum Graeco-Latinum*, Lips. 1713, p. 8: "Achores, ḥārpes vocantur manantia ulcera cutis in capite et genis infantum, plurimis ac minimis foraminibus cutedi perforantia, ex quibus tenuis et glutinosa effluit sanies."

διδασκαλία βίου, πυκνὰς τὰς ὑποθήκας περιέχουσα τῶν πρακτέων. S. Chrysost. T. VIII, p. 420 D: Τότε δυσκολωτέρα ἦν ἡ ἀρετή· οὐδὲ γὰρ ὑποθήκας ἐγγράφους εἶχον ἐκεῖνοι τότε, οὐ βίων παραδείγματα, ἀλλὰ γυμνὴ καθ' ἔαντὴν ἡ φύσις ἥγωντες.

P. 83, l. 40.

لِعْدَةٍ exponit BA. quae tangi possunt, **لِعْدَةٌ**. Vox forte corrupta ex ψηλαφητός.

Vox **لِعْدَةٍ** significare potest, vel *res quae tangi possunt* (non *quae palpari possunt*, ψηλαφητά, **لِعْدَةٌ**), vel *quae se invicem tangunt*. Secundum posteriorem usum contulerim Graecum ἐπάλληλα vel ὑπάλληλα, *res aliae aliis sine intersticio superpositae vel suppositae*.

P. 87, l. 6.

صَفَرَةٌ* εὐπραξία, res prosperae, BB. qui reddit قنینه *opes*, et **صَفَرَةٌ**, pulchra.

Pro εὐπραξίᾳ, quae vox nulla est, conjicio εὖ πράξαις, quae locutio per **صَفَرَةٍ** τὰ καλά haud inepte exponitur. Scholium Arabicum ad ὕπαρξις pertinere crederim, coll. p. 80 s. v. **صَفَرَةٌ**.

P. 91, l. 20.

أَسْكَنْتُ instrumentum, Pat. Vit. 79 v. Legendum **أَسْكَنْتُ** ὄργανον.

Nisi forte sit ἐργαλεῖον.

P. 96, l. 7.

أَسْكَنْتُ foditur, effoditur . . . **بَاسْكَنْتُ**, BB. Vox forte corrupta ex ὁρύγη, vel ὁρυγε Phot. (Bekk.)

Neutra forma cum futuro **بَاسْكَنْتُ** convenit. Proculdubio vox Graeca est ὁρυγῆ, quae legitur Psal. xciii. 13: ἔως οὐ ὁρυγῆ (Syro-hex. **جَهْدًا ؟ بَاسْكَنْتُ** τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος).

P. 134, l. 36.

أَتَرَاقْشُ ἀτάραχος, non perturbatus, non contritus, **أَسْكَنْتُ** **لَا**, BB.

Vox Graeca ἀτάραχος Syris est **أَتَرَاقْشُ** **لَا**, vel **أَسْكَنْتُ** **لَا**. Vide igitur numerus lapsus scribae sit pro **أَتَرَاقْشُ** ἀτριβῆς.

P. 139, l. 4.

وَسَمِعْتُكَ, وَسَمِعْتُكَ, *voluptati tibi erit*, كُلُّ شَيْءٍ . . . BS. ap. B.B. Forte
sit ἡδομῆνη, ἡδεσσό.

Interpretatio Syra, jucundum erit tibi, revocare videtur locutiones Graecas
ἡδύ μοι et ἡδύ σοι. Jesai. xliv. 16: ἡδύ μοι ὅτι ἐθερμάνθην, ubi Syro-hex.
Δεκατέτα τοις.

P. 141, l. 20.

وَعَلَيْهِ *sub eum . . . وَعَلَيْهِ*, BS. ap. B.B. Licet suspicari quod corruptum sit ex ἐπεκάθητο, vel alio quodam verbo hujusmodi.

Est, ut BS. diserte testatur, *ιπ' αὐτοῦ*, corruptum ex ~~αὐτοῖς~~, quae scriptura est BB. infra p. 142, l. 22.

Ibid. l. 24.

οἰάκιον, gubernaculum navis . . . θεός, BB.

Potius est αὐχήν, quae vox pro *gubernaculo navis* haud raro usurpatur. Sic S. Chrysost. T. VI, p. 122 A: ἀντὶ τοῦ αὐχέρος καὶ πηδαλίου τῷ σταυρῷ χρώμενοι κυβερνήτη. T. XI, p. 296 C: ὥσπερ ἐπί τινος αὐχένος καὶ οἴακος τῆς εὐλαβείας κάθηται. Hinc nomen piscatoris confictum ΑΥΧΕΝΙΟΣ apud Alciph. Epist. I, 13.

Ibid. l. 44.

αγωνίσκαται solves, diversaberis . . . يَعْلَمُ, BS. ap. BB. Potius est αντιστήσεσθε.

Immo est αὐλισθήσεται, diversabitur (foemina). Vox ἡμί commutatur cum ηὐλίσθη Ruth i. 16. Psal. liv. 7 in Syro-hex.

P. 142, l. 36.

αἰτιασμόν τούτης, negliges, 過失, BB. Cf. Aq.
Jes. xxxiv. 7.

Ibid, l. 45.

ହୁଏଇବା } = dormivi . . . ଲାଗୁଣା, BS. ap. BB. Vox corrupta ex ὑπνώσσω.

Est prava scriptura vocis ἡμεών; ὑπνωσα Psal. iii. 5.

Ibid. l. 54.

אָמַרְתִּי לְפָנֶיךָ תִּמְצֵא (cod. M. אָמַרְתִּי) *sustinebimus, tolerabimus*
לְפָנֶיךָ, BS. ap. BB. Forte sit ὑφεστήκατε.

Vox **לְפָנֶיךָ** tum ὑποστήσεται tum ὑποστησόμεθα reddi potest. Hic prius est, ut Psal. lxiv. 8. cxlvii. 6 etc., et vox Syro-graeca leviter corrigenda est, ut sit **אָמַרְתִּי לְפָנֶיךָ**.

P. 147, l. 3.

... لَدْرُوكْ مُبِّ *ad usum, C.B.V. ii. 4.*

Locutio Syriaca Graece effertur per praepositionem *εἰς*, ut Sap. Salom. xvi. 2 : **لَدْرُوكْ مُبِّ εἰς γὰρ ἐπιθυμίαν**; ibid. 5 : **مُبِّ مَوْهَدَةٌ εἰς νονθεσίαν δέ** etc. in versione Pauli Telensis.

P. 152, l. 7.

لَدْرُوكْ مُبِّ *διάρυνε exhilarabat, gaudio afficiebat, لَخْفُوس* ... BB.

Immo est *ἰλαρᾶναι*, ex vulgari confusione vocalium ē et ā.

P. 153, l. 15 ab imo.

لَدْرُوكْ مُبِّ *sol ardens ... لَدْرُوكْ مُبِّ*, BB. An ἡλιος τιτάν ?
 Titan enim apud recentiores idem ac sol.

Vox Syro-graeca depravata est, ni fallor, ex ἡλιοστασίᾳ vel ἡλιοστάσιον, *solstitionem*.

P. 154, l. 32.

لَدْرُوكْ مُبِّ *mutata est ... لَدْرُوكْ*, BB. Forte ἡλλοιωτήθη.

Vox ἡλλοιωτήθη barbara est. Syriacum **لَدْرُوكْ** sonare potest vel ἡλλοιώθη (**لَدْرُوكْ** Tetr. Dan. iii. 19), vel ἡλλοιώθην, vel etiam ἡλλοιώθης; quorum postremum **لَدْرُوكْ** a scriptura Syro-graeca proxime abest.

P. 158, l. 11 ab imo.

Denique **لَدْرُوكْ كَارَّا دَلْبِرَا** *κατὰ μέρος*, Galen. 8 v.; *κατ' εἶδος*, ib. 5 v.

Locutio **لَدْرُوكْ حَابِبَا** (sic constanter pingitur: e.g. Jos. iv. 19. Jud. xx. 48 (pro ἔξῆς). Prov. xxix. 11. Sym. Jerem. ix. 25. Mich. i. 11) non pertinet ad **لَدْرُوكْ quis**, sed ad **لَدْرُوكْ manus**, adstipulante Castello p. 368 ed. Michaelis.

P. 159, l. 26.

Ἄειδας / *āeīdaos*, -ov, sempiternus . . . ἄειδας / *.āeīdaos*, BB.

Graecum *ἀείναος* vel *ἀέναος* est *semper fluens, perennis, non sempiternus.*
Ad explicationem B.B. aptius foret *ἀεὶ ὄν.* Cf. p. 160, l. 35.

Ibid. l. 52.

الْمُحَمَّدَ BA, BB, *laudabilis*, BA. et BB. Vox
forte corrupta ex ἐνδόξος, et legend. المحمد.

Vox **λυπα** commutatur cum ἔνδοξος Jud. xviii. 21. Job. v. 9. Jesai. xxiii. 9. Sed facilior, ni fallor, est correctio **ωδεϊστα** vel **ωδεϊστο** h. e. ἀοῖδημος. Hesych. : 'Αοῖδημος' εὐκλεής, δυνομαστός.

P. 160, l. 42.

لَمْ يَرْكَبُوا { مُهَاجِرًا } *laudaverunt*, سَبَّحُوا, BB. Lege *يَرْكَبُونَ* = *ηνεσαν*.

Nihil mutandum. Vox Graeca est ἥσαν ab ἄδω celebro; ut mox l. 50
 حَسَنٌ = est ἄσω, non αἰνέσω. Sic Jud. v. 1: καὶ ἥσεν Δεββώρα, حَسَنَة؟ دَبَّرَوْهُ.

P. 161, l. 20.

مَوْقِعُهُ = ... 2) exponit BA. . . . **لِحَيْلَةِ حَسَدٍ** *qui est vultu in honesto,*
quod certe ex ὅπτομαι derivatur, quamvis quid sit difficile est dictu.

Non video cur non sit nomen proprium Αἰσωπός, cuius etymologia a BA. declaratur, tanquam αἰσχρὸς ὥπτα, quae non magis absurda est illa quam affert Eustathius, ex αἴθω, αἴσω, splendeo.

Ibid. l. 52.

qui stare facit, erigit . . . **برهان!**, BB. Forte pro iurás, -áv.

Proculdubio est ιστῶν ab ιστάω. Cf. Psal. xvii. 34: καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ιστῶν με (τὸν ρεῦμα). Jesai. xliv. 26: καὶ ιστῶν (ρεῦμα) ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ.

P. 162. l. 33.

ara, altare, .**بِحَمْلٍ**, BB. Forte corrupta sit ex ἐστία, vel
ἐστιατόριον.

¹ Έστια est focus, ἐστιατόριον locus in quo celebrantur convivia; quas voces

nemo, opinor, per *aram* exposuerit. Pro **መ**? correctio haud improbabilis est **መ**? vel **መ**? **θυσιαστήριον**. Cum vero inter **ለ**? **θυσίა**, et **ለ**? **θυσιαστή-**
րիոն passim confusum sit (vid. *Thes. Syr.* p. 807) videndum num vox Syro-
graeca *εἰστήριον* sit, h. e. *sacrificium in introitu* (anni vel etiam sacerdotii) *cele-*
bratum. Cf. infra ad p. 186, lin. penult.

Ibid. l. 38.

አዲስ? *difficilis fuit res . . . ሌሎች*? BB. Forte sit *ንሸልለኝ*.

Locus qui hic alluditur est Psal. lxxvi. 7: *ἐσκαλλον* (Comp., Ald., MSS.: *እስካለለኝ*) τὸ πνεῦμα μου; ubi Syro-hex. **መ**? **ኩጋብ**?, h. e. vertente Bugato: *et curiose inquisivit spiritus meus*; quae versio vereor ne ad Graecum *እስካለለኝ* potius quam ad Syriacum conformata sit. Scilicet vox **ሙያብ**? (cf. Hex. ad Psal. cxviii. 158. cxxxviii. 21) potius sonat, *indignatus est, aegre tulit*, Graece *ንሸልለኝ*, quae lectio est paucorum codicum, quibus adstipulantur S. Cyril. Alex., alii.

P. 163, l. 9 ab imo.

አዲስ? *similitudo . . . አዴዥ*? BS. ap. BB.

Nullus dubito quin sit ἀπηχήματα. Elegantissime S. Basil. M. T. II,
p. 36 C: *πεφύκασι γάρ πως αἱ καθ' ὑπνον φαντασίαι ὡς τὰ πολλὰ ἀπηχήματα εἶναι*
τῶν μεθημεριῶν φροντίδων.

P. 166, l. 28.

አድራሻ? *ἐπαρχία, eparchia, praefectura*, Act. Mart. 23, 35. Sic Bernst.

Locum invenire non possum.

Locus est Act. Apost. xxiii. 34 in versione Philox.

P. 167, l. penult.

አዴዥ? *dilexi, elegi . . . ለተ*? **ፈርማ**, BS. ap. BB. Cf. *ἐρατίσω,*
ἐραστεύσω.

Utraque vox Graeca poetica est, et tempus futurum improbat BS. His
repudiatis, in promptu est vocabulum Graeco-biblicum *ᾳρετίζομαι*, cuius deri-
vativa commutantur cum **የብ** Psal. cxviii. 30. cxxxii. 15; cum **ለ** autem Psal.
xxiv. 13. cxxxii. 14. Utrum vero vox Syro-graeca sit *ንሬትිሮ* an *ንሬትිሮ* non
definio.

P. 186, l. 19.

مَهْلَكَةٌ... instrumentum quo lapis molaris dolatur, BA.

Vox **مَهْلَكَةٌ** habetur in scholio S. Severi ad Exod. xx. 25; **مَهْلَكَةٌ**, securis, ut puta, aut scalpum, ubi Ceriani confert Graecum ξότις, ξοῖδος.

Ibid. l. penult.

مَهْلَكَةٌ exponit BB... ad egressum pertinens (**مُنْفَعَةٌ**). Aliter: donum vel gratificatio quam miles iter faciens familiae domus in qua diversatus sit dat, ut eum semper in memoria teneant. Vox forte corrupta ex ἔξοδιαστής, dispensator, et ἔξοδιαστικόν.

Corrigendo **مَهْلَكَةٌ** habes vocem optime Graecam ἔξιτήριον. Lexicadant: "Ἐξιτήριος, ad egressum pertinens: λόγοι ἔξιτήριοι, sermones valedicentium in discessu." Δῶρον autem ἔξιτήριον Salvatorem discedentem discipulis suis reliquisse, se. τὴν ἑαυτοῦ εἰρήνην, ait S. Basil. M. T. III, p. 299 E.

P. 199, l. 30.

مَهْلَكَةٌ dicit BB. se in libro de agricultura... leguisse **مَهْلَكَةٌ**? **مَهْلَكَةٌ**? alologon quae mane quum imber venit grunnitum vel pipitum edit.... Ap. scriptores mediae Graecitatis ἵππος ἐστὶ τὸ ἀλογον, et ἀλάγιον equitatus, Du Cange.

Vox Syro-graeca non est alologon, nec cum ἀλογον commune aliquid habet, sed δόλονγών, avis quaedam loca sola amans, et τρύζονσα τὰ προσόρθρια (Theon. ap. Aratum, 948). Cf. Geopon. I. 3, 11: δόλονγών τρύζονσα ἑωθινὸν χειμῶνα δῆλοι. Verum vidit Lagarde in *Gesam. Abhand.* p. 2.

P. 216, l. 16 ab imo.

مَهْلَكَةٌ? nauticus; pl. **مَهْلَكَةٌ**? ναυτικοί, Hex. Jon. i. 5.

Vox nihili est. In codice ad loc. est forma communis **مَهْلَكَةٌ**.

P. 217, l. 5.

مَهْلَكَةٌ? exponit BB. مَهْلَكَةٌ... Quid denique **مَهْلَكَةٌ**? haud facile dictu est, nisi terminatio sit, sc. ἀλφημεῖον=ἀλφημα, ut σῆμα, σημεῖον (Davies).

Vocabula ἀλφημα et ἀλφημεῖον sordes sunt. Fortasse divisim pingendum: **مَهْلَكَةٌ**, ἀλφα, μίαν.

P. 229, l. 18.

phantasmata [l. *phantasma*] *لَسْمَةٌ*, BA.

"Vox ~~هَمْسَةٌ~~, quae explicatur per ~~لَهْمَسَةٍ~~, nullus dubito quin sit ex Sap. Salom. xvii. 4 in Syro-hex., ubi textus est:

pro Graecis: καὶ φάσματα ἀμειδῆτοις κατηφή προσώποις ἐνεφανίζετο [sic II, III; sed ἀμειδῆ τοῖς κατηφέσι Ald.]. Graeca vox, literis Syris descripta, est **مَوْهَدَةٌ**; et sic (nec desunt exempla) in cod. hexaplari fortasse erat in margine codicis, ex quo derivata glossa, quae demum transiit in Thesaurum Payne Smith.” Sic ad me scipisit amicus meus A. Ceriani in literis datis Oct. 5, 1869.

P. 255, l. 8 ab imo.

exposit BA. *proprius*, مُحْكَمٌ ; et sic BH Nom. 82 v. مُحْكَمٌ
Monet Davies quod sit *indigetes*. مُحْكَمٌ مُحْكَمٌ مُحْكَمٌ

Indigetes nuncupantur dii ex hominibus facti, qui quid hic sibi velint non video. Vox Syro-graeca sonare videtur ἐνδογένητος, servus in domo natus, forma legitima, etiamsi Lexica nil nisi ἐνδογενῆς agnoscunt. Locus Bar Hebraei, qui Graece sonat: τὸ γένος ἐνδογένητος ἥγουν κυριακός, revocat formulas venditionis sive manumissionis apud Böckh *Corpus Inscr. Gr.* Num. 1699 sqq., in quibus dominus Apollini Pythio vendit σῶμα γυναικεῖον (vel ἀνδρεῖον), τὸ γένος ἐνδογενῆ (vel οἰκογενές).

P. 263, l. 1.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ sec. BA. حَبْتُكَ نَجْدَهُ لَيْلَةً وَّنَهَارًا. *Ortus lucis,*

Vox forte corrupta ex ἀνατολή.

Tentabam μεταπλέων; ἀνατολὴ φέγγους.

P. 267, l. 29.

սկզբանէին) *adjuvat*, սպառ, BB. . . Forte legend. զիւռացին
անտելինստո.

Soloee. Cave vel hilum mutes. Est ἀντιλήψεται, adjuvabit. Psal. iii. 6 in Syro-hex.: ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου.

P. 276, l. 45.

ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି / ἀναστοχειωθεῖς, Cyr. 396. 2, ubi **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** / in margin exponitur **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** e novo refingens.

S. Cyrilli locutio Graece sonat ἀναστοχείωσιν ποιῶν; scholium autem fortasse ἀποκαθιστῶν, ut Jesai. xxiii. 16: **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** / ἀποκαταστήσεται.

Ibid. l. 54.

ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି / resurgent . . . **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି**, BB. Potius est ἀναστήσοιτε.

Immo Syro-Graecum leviter emaculatum fit **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** / ἀναστήσονται.

P. 281, l. 4 ab imo.

ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି / panis cum oleo subactus, **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି**, BA. Forte sit ἀγκούρη, -ης, = ἀγγούριον. Male BB. **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି**.

In hodierna Graecitate ἀγκοῦρι, ἀγγοῦρι, vel ἀγγούριον non πέμπα, quod hic desideratur, sed cucumerem notat. Vera scriptura Syro-græca est **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** ἐγκρίς, placenta ex oleo melle admixta, quae vox commutatur cum **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** Num. xi. 8 in Syro-Hex., cum scholio quod Graece sonat: Ἐνταῦθα **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** Ελληνιστὶ ἐγκρίς ὀνομάζεται ἔστι δὲ ἐν τῷ εἰδῶν τῷ πλακουνταρίῳ οὕτως καὶ τὸ πεφυραμένον ἐν ἑλαῖφ. Vid. Hexapla nostra ad loc.

P. 287, l. 28.

ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି / BB. . . . ἀνθρωπόρεξις, studium alios blandiendi, sed adjective redditum **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** / qui blanditur. BA. male **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି**.

Vox ἀνθρωπόρεξις est plane inaudita et barbara, et inter ὄρεξις appetentia, et blandiendi studium immane quantum distat. E duabis autem scripturis praferenda est illa quam offert BA, transpositis, ut saepe accidit, literis ω et ς, ut evadat **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** / ἀνθρωπάρεσκος. Sic Paulus Telensis Psal. lii. 6: ό θεδσ διεσκόρπισεν ὅστα ἀνθρωπάρέσκων (حَتَّىٰ مُفْعَلٌ حَتَّىٰ مُفْعَلٌ); necnon Philoxenus Eph. vi. 6: ώς ἀνθρωπάρεσκοι (مُفْعَلٌ حَتَّىٰ مُفْعَلٌ).

P. 290, l. 34.

ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି . . . pl. **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି** iatai, Job. xiii. 4 Hex. Forma suspectior.

Merito; nam in cod. diserte exaratum **ଅନ୍ତର୍ବିହାଳି**.

P. 292, l. 46.

ମୋହନ୍ତି? *invidus*, **ମୋହନ୍ତି**. BA.

Fortasse est vitiosa scriptura pro **ମୋହନ୍ତି**? *βάσκανος* (**ମୋହନ୍ତି** *Prov. xxiii. 6.*
Sirac. xiv. 3 in Syro-hex.), intercidente litera initiali, ut in *(δ)απάνη* p. 329,
l. 3, *(π)αράλυσις* p. 365, l. 31.

P. 293, l. 10 ab imo.

ମୋହନ୍ତି? *similis, ejusdem ponderis . . .* **ମାଲକ** **ମୋହନ୍ତି**, BA. et
BB. Legisse videntur **ମୋହନ୍ତି**? sc. *σύμμετρος* cum ? prostheth.

Proculdubio vox Graeca est *ἰσόμετρον*. Cum **ମାଲକ** ἀντίγραφον (ἐπιστολῆς)
sonet, fortasse respicitur locus Eustath. Opusc. p. 352, 15 (apud H. Steph. *Thes.*
G. L. Tom. IV, p. 673 ed. Paris., 1841): ἐπιστολὴν *ἰσόμετρόν τε καὶ ἰσοδύναμον*
ποιήσαι ἀμηχανῶ.

P. 294, l. 10 ab imo.

ମୋହନ୍ତି? BA, **ମୋହନ୍ତି**? BB: exponunt ambo *vestis serica crassior*.

Vox Graeca, ni fallor, est *σταυράκια*. Scilicet ad ἀλλασσομένας 4 Reg. v.
22 Cod. 243 in marg. scholium habet: Μᾶλλον ἀλλασσομένας στολὰς λέγει
ποικίλας, ἔξαλλάπτοντα ἔχοντας χρώματα, οἵδι εστι τὰ ἐκ σηρικῶν σταυράκια
καλούμενα.

P. 298, l. 11.

ମୋହନ୍ତି? *tenebrae externae*, **ମୋହନ୍ତି**, BB. Est igitur
vox corrupta ex ἔξω et *σκότος*.

Vox Syro-graeca sonat tantum εἰς τὸ *σκότος*. Plenius cod. H. **ମୋହନ୍ତି**?
ମୋହନ୍ତି? εἰς τὸ *σκότος* τὸ ἔξωτερον.

P. 330, l. 28.

ମୋହନ୍ତି? *deducantur illae . . .* **ମୋହନ୍ତି**, BB. Vox corrupta
ex ἀποστήσωνται.

Graecum ἀποστήσωνται' Syriace sonat **ମୋହନ୍ତି**, non **ମୋହନ୍ତି**, quod posterius
ter ponitur Psal. xlii. 15, 16 pro ἀπενεχθήσονται. Itaque scriptura Syro-graeca
paululum emaculanda, ut fiat **ମୋହନ୍ତି**?

P. 334, l. penult.

ἀπεστράφησαν; reddit B.B. revertentur, redibunt . . .

Est potius optativum ἀποστραφεῖησαν, quod Syriace per futurum regulariter effertur.

P. 337, l. 6.

ad m. 1100? qui in pristinum statum restituit, instaurator... 1100?,

BB. Sonat ἀποκαθίστης, -ου, = ἀποκαταστάτης.

Posterior vox Graeca vix fertur, prior barbara est. Quidni ἀποκαθιστῶν?

P. 338, l. 1.

କୁଣ୍ଡଳ}, et sec. B.S. କୁଣ୍ଡଳୀପ୍ରାଚୀ}, declinatio. କୁଣ୍ଡଳୀପ୍ରାଚୀ. BA.

et B.B.

P. 1129, l. 38.

الْمَدَّةُ وَالْكُمْبُدَةُ مِنْ f. *inclinatio*, dicitur de luna quum primum decrescere incipit, أَمْدَادُ الْمَدَّةِ وَالْكُمْبُدَةِ مِنْ مَعْنَى مَدَّةٍ، ب. A. sub مَدَّةٍ وَكُمْبُدَةٍ.

Ex collatione duorum locorum manifestum est utrobique pingendum
 ἀπόκρουσις, lunae decrescentia. Clem. Alex. Strom. Lib. VI, Cap. XVI, § 143: ‘Η σελήνη τε δι’ ἐπτὰ ἡμερῶν λαμβάνει τὸν μετασχηματισμόν. κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἔβδομάδα διχότομος γίνεται, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν πανσέληνος, τρίτη δὲ ἀπὸ τῆς ἀποκρούσεως ὁμθις διχότομος, καὶ τετάρτη ἀφανίζεται.

P. 341, l. 4

መቆጠል} qui curam agit, it. cura, diligentia, ወጥጥል. ከዚህ,
B.B. Forte sit ፈጻሚዎች.

Vox Syro-graecā accuratius exarata legitur apud Euseb. H. E. I. 7 (inedit.), videlicet σαφεια, cum glossa: ιερος εστιν αιων.

Ibid. 1 19

۱۰۷) *injuriae non obnoxius*, لَا حَمْدَ لِعَذَابٍ, BA. Cf. ἄμεμπτος.

Immo corripe ἀπήμαντον. Hesych. Ἀπήμαντος ἀβλαβής. Notulae BA. fons et origo esse videtur Pauli Telensis versio Sap. Salom. vii. 22: ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν . . . ἀπήμαντον; ubi in textu est **ἀπήμαντον**; in marg. autem: **ΑΠΗΜΑΝΤΟΝ**

Ibid. l. 31.

مَوْلَى كَلِيلٍ مُّعْتَدِلٍ *conclusio argumenti*, B.S. ap. BB. in
voce **مَوْلَى**. Cf. **مَوْلَى**.

Sub **مَوْلَى** nihil invenio quod hoc pertinere videatur. Praeterea **مَوْلَى** non argumentum est, sed *eloquium*, *λέξις*, *διάλεκτος*, *praesertim λαλιά*. Pro **مَوْلَى** *collectio* paene suspicor rescribendum **مَوْلَى**, *collector*; quo concessu, locutio **مَوْلَى مُعْتَدِلٍ** ad amussim exprimit epitheton Aristophanicum *στωμνλιο-*
συλλεκτάης, h. e. ὁ στώμνλα ρήματα συνάγων (Schol. ad Aristoph. Ran. 841). Tum vero nil obstat quominus vox Syro-græca sit ἐπιστωμνλικός, *garrulus*. Sed judicent peritiiores.

P. 345, l. 6 ab imo.

مَهْرَبٌ ὄφελος, *utilitas, fructus*; ap. Severum patriarcham in annotationibus suis ad 3 Reg. viii. 10, Mas. Pec.

Vox Graeca est ἀπλῶς, non ὄφελος, qui Masii error est. En locum S. Severi e Cod. Mus. Brit. Addit. MSS. 14,437, fol. 75 v excerptum: **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ** **مَهْرَبٌ**; h. e. ὅτι ἀμετανόητα μὲν εἰσὶν τὰ χαρίσματα τοῦ θεοῦ ὡς κατ' αὐτόν· ἡ δὲ ἡμετέρα κακά ἀφαιρεῖται ἡμᾶς αὐτά· οὐ γὰρ ἀπλῶς χαρίζεται, ἀλλ' ἐὰν μὴ ἀμαρτάνωμεν.

P. 347, l. 19.

مَحْبَلَةٌ *prohibita est duriter, immorigera fuit*. **مَحْبَلَةٌ**
مَحْبَلَةٌ, BB.

Corigo **مَحْبَلَةٌ** ἀπηνήνατο, *recusavit*. Cf. Psal. lxxvi. 3: ἀπηνήνατο παρα-
κληθῆναι ἡ ψυχή μου. Quod ad interpretationes BB. attinet, priorem non con-
coquo, quia ἀπηνήνατο activum est; altera **مَحْبَلَةٌ**, *contradixit, obstitit*, ponitur pro
ἀπαναίνεσθαι Job. v. 17: νονθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου (**مَحْبَلَةٌ** **مَحْبَلَةٌ**).

P. 361, l. 4 ab imo.

مَهْمَنٌ *e rad. مَهْمَنٌ*, q. v.

Est vox Graeca ἀκμή, *flos aetatis*; unde Sirac. xlvi. 9 pro μήποτε παρακμάσῃ
(θυγάτηρ) Paulus Telensis dedit **مَهْمَنٌ**, **مَهْمَنٌ**, cum scholio: **لِمَعْلِمٌ**
♦ (ἡλικίαν) **لِمَعْلِمٌ**.

P. 376, l. 4.

Ἄλεσος τὸ εὐρύχωρον, 3 Esdr. ix. 38, 41; rectius Lagarde Ἀλεσός.

Emendatio facilior est **Ἰλαοῖς**. Psal. xxx. 9: ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ (**ἱλαστόν**) τὸν πόδας μου. In loco Hos. iv. 16 pro ἐν τῷ εὐρυχώρῳ Middeld. **Ἰλαοῖς** edidit, sed in codice **ἱλαστόν** scriptum.

P. 428, l. 8.

وَفُولَادَةٌ /[؟]/ qui coluntur, adorantur, **مَلَائِكَةٌ**. ۝ مَلَائِكَةٌ. ۝
· مَلَائِكَةٌ، BA. Vox corrupta ex θρησκευτής, sed in sensu pas-
sivo [?] adhibita.

Pinge εγύσθεμον / ἐθρησκεύοντο, Syriace ๐๐๑ مُكْلَفٌ.

Ibid. I ult.

লিঙ্গাধৰণে অন্তর্ভুক্ত হইয়াছে।

Sub **αἰαίλη** Athenae laudatur locus ex BB. qui incipit: **κένταρος οὐδείς**. Corrige **αἰαίλη**, *'Ατθίς, dialectus Attica. Strabo VII, p. 333: τὴν μὲν Ἰάδα τῇ παλαιῇ Ἀτθίδι τὴν αὐτήν φαμεν.*

P. 438. l. 20.

حَافِعٌ BA, **حَافِعَةٌ** BB, f. *cui gravia sunt ossa, vel cui gravis pes est, et* **تَحْمِيلٌ** **لِّيْلٍ** **وَنَهَارًا** ... BA, et BB

Potior esse videtur scriptura BB, sub qua fortasse latere potest حادثة مميتة،
βαρύγυνον, gravem membris.

P. 456. l. 39.

pollutae, contaminatae . . . مُسْتَقْبَلٌ، B.A. . . . Forte corruptum sit εβεβλωθέρυτα.

Pingendo **حَدَّدَهُ** est βεβήλωνται, quod Syriace sonat **صَلْتَعٌ**. Praesens βεβηλονται vertitur **حَدَّدَهُ** Psal. ix. 26.

P. 500, l. 13 ab imo

P. 850, l. 21.

መዕስ ቅዱም፣ it. ቅዱም፣ 1) *meteora quaedam*, **ለሙያ ስርዓት** / ቅዱም፣ BH Cand. 28 v. Voc. Gr. δοκίτης [immo δοκίδες]. 2) i. q. **ሁኔታ**, Basil. in Nativ. Dñi, ap. K. [ut ante].

P. 504, l. 18.

μάλα ρήξει αὐτὸν ἀφώνους πρηνεῖς, Sap. iv. 19, sine sensu. E Syr. rescribe ρῆξονσιν αὐτὸν ἀφωνοι πρίονες, *rumpent eos tacitae serrae.*

In Graeco Sap. Salom. textu constituendo, versio Pesch. fere nullius est ponderis. Hic quidem sensum egregium fundit textus editus, quem ne literula quidem mutata expressit alter Syrus: ﴿سَمِعْتُ أَصْنَاعَهُ لَا مُلْكٌ﴾, cum scholio: “*Sine voce*; h. e. quod non potuerunt vocem edere propter gravitatem casus.”

P. 591, l. 14.

لِكْ لِكْ *aipetis, particeps, Sap. viii. 4.*

In versione Pesch. verba مَلِحَةٌ لَّهُمْ أَنْ يَسْأَلُوا هُنَّا مَلِحَةٌ sunt libera versio Graecorum μύστις τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης; deinde subjungitur: (gloria) لَهُمْ مَلِحَةٌ pro Graecis καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Praeterea vox αἱρέτις nequaquam sonat particeps, sed amatrix, ut recte cepit interpres Graece doctissimus Paulus Telensis, vertens: مَلِحَةٌ لَّهُمْ أَنْ يَسْأَلُوا هُنَّا مَلِحَةٌ.

P. 602, l. 29.

ضفادغ صغير *range minores*, BS. ap. BB. Vox Gr.

Forte sit βατράχου κόπος (Davies).

Si prior pars vocis Syro-graece *βάτραχος* corrupta sit, quod valde incertum est, malim tentare *βάτραχοι γύρινοι* (aliter *γόρινοι*, *γόρυνοι*), Anglice *tadpoles*. Etym. M. p. 243, 49: Γύρινοι, οἱ μικροὶ βάτραχοι παρὰ τὸ γυρὸν τὸ περιφερέστοιοῦτοι γάρ εἰστι.

P. 647, l. 39.

Ethpa. ^{γένετο}, 1) *vir factus est*, ^{γένεσις} *τόπος ἀνδρωθέντα*, Hex. Job.
xxxiii. 25.

"Forma a Paulo Telensi efficta fortasse, ut Graecum tenacius redderet, eximenda ab ~~τελείᾳ~~."—A. Ceriani.

P. 701, l. antepenult.

χάπαξ, *sectio, scissio*, Angl. *a notch or slit cut in the bark of a vine*, Geop. 39. 20.

Verba sunt: **دَقَّل**, h. e. *Falcibus acutis incidamus* (*χαράξωμεν* 4 Reg. xvii. 11. Theod. Amos vii. 14) *eis sectionem*, pro Graecis (V, 38, 2): *δρεπάνῳ οὖν τὸ πρέμνον ἐγχαράξωμεν*. Ex hac autem collatione nequaquam colligi potest, inter voces **دَقَّل** et **χάραξ** vel levissimum nexum exstisset. Nam in viticultura vocem Graecam nihil significare posse, nisi *palum* vel *pedamentum quo vitis fulciatur*, certo certius est.

P 723 1 19

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ m. *fererum . . . جَلَلُهُ مَنْتَهَا؟* BA. . . Suspi-
catur Arnold. quod sit καλύπτων.

Kαλύπτρα est tegmen quodvis, spec. tegmen muliebris capitii, qui sensus hic non quadrat. Vide igitur an sit vox Latina *grabatulus*, transpositis euphoniae causa literis *r* et *l*. Syriacum **لَوْلَ** commutatur cum **κράββατον** in Hex. ad Amos vii. 12, et saepius in N. T.

P. 789, l. 36.

adorationem offert, Ηλίας οὐρανού, B.A. Sonat γοάψον.

Vox Syro-graeca corrupta videtur ex ~~ανθει~~ γονυπεσῶν, scriptura dubiae fidei τοῦ γονυπετῶν.

P. 804, l. 15 ab imo

l'enseignement qui progressus est, exiit manifeste. *Dolens, sepius, sibi BA.*

Forte sit ι aor. verbi ἐκφανίζω, cum σ, relativo.

Potius est *ἐκθαυεῖς*, vi intransitiva.

P. 861, l. 12.

لُوْدِ، Dothan ... Exponit BA.

Ad posteriorem expositionem cf. Lagarde *Onom. Sacr.* p. 190, 28: Δοθαί·
ικανή ἔκλεψις.

P. 867, l. 16.

اَكْتَبَهُ مُؤْمِنًا, Mat. v. 31 VHh.; it. اَلْكَتَبَهُ مُؤْمِنًا؟ اَكْتَبَهُ, ib. xix. 7, Gr. ἀποστάτιον, it. βιβλίον ἀποστατίου, *libellus repudiationis*. Sic legi censet Bernst. pro اَكْتَبَهُ مُؤْمِنًا et اَلْكَتَبَهُ مُؤْمِنًا.

Frustra. Masius in *Syr. Pec.* affert **Ιερεύς** ἀποστασίᾳ 3 Reg. xxi. [13], et **Ιερεύς**? **Ιερεύς** Deut. xxiv. [3]. Idem sonat **Ιερεύς**? **Ιερεύς** Jesai. l. i. Jerem. iii. 8.

P. 868, l. 5.

(ἀπάρτοι; *apparitores*, **بَشِّرٌ** **وَمُؤْمِنٌ**; **بَشِّرٌ**, BA. et BB.
Voc. e *tάξις* corruptum=τάξεωται.

Vox Syro-graecæ est τάξεων vel τάξεως, non ταξεώται, quod infimae Graecitatis est. Scilicet τάξις est comitatus hominum cuiusdam magistratui apparentium, et operam dantium. S. Chrysost. Opp. T. III, p. 347 E: καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων, ἐπειδὴν οἱ τῆς τάξεως καὶ περὶ αὐτὸν ὄντες τὸν ἄρχοντα ἀπεχθῶσι ἔχωσι πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας, διὰ τῶν ῥάβδων πόρρωθεν αὐτὸὺς ἀπελαύνουσι κ.τ.ξ. Ibid. T. X, p. 8 A: οὐχ δράτε τοὺς παιᾶς, ὅταν παίζοντες τάξιν ποιῶσι καὶ στρατιώτας, καὶ προηγήνται αὐτῶν κήρυκες καὶ ῥαβδοῦχοι, καὶ μέσος δι παῖς ἐν χώρᾳ ἄρχοντος βαδίζῃ;

P. 870, l. 24.

διαλογί, sermo, oratio selecta, it. laus, ~~لُسْ~~, B.B.

Apud BB. distinguendum videtur **بِحَدَّا**, h. e. διάλεξις, ἐκλογή, qui duplex sensus est vocis διαλογή. In Psal. ciii. 34: ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου (**תְּרִשְׁׁפָה**), Paulus Telensis posteriorem sensum praetulit, vertens **בְּלֹא**. Cf. Bugat. ad loc.

Ibid. l. 30.

أ. لا ممكناً حالاً *ratiocinatio ab ignotis ad ignota*, ... ممكناً، BB.

Vox est διάλληλος (λόγος vel τρόπος), schema dialecticum quo unum per alterum

mutuo probatur, demonstratio in orbem. Apollon. Alex. in Bekkeri *Anecd.* p. 535,
30 : ἀλλ' ἵσως τις φήσειε διάλληλον τὸ τοιοῦτον· τί γάρ ἐστι μᾶλλον ξανθὸς Ἀτρεί-
δης ἢ Ἀτρεῖδης ξανθός;

P. 871, l. 8.

வெற்றும் ஒரேயே மாதிரி . . . διαμαρτυροῦσι . . . என்கூடும் { .அ, BB.

Syriacum διαμαρτυροῦσι, sed vel διεμαρτύραντο, vel διαμαρτύρεσθε (imperat.), quorum neutrum cum Syro-graeco concordat, quod unice sonat διαμαρτύρομαι σοι, ψαλ. 49. Psal. xlix. 7. Mox l. 24 εἰσιστάσασι; (sic) est διασκεδάσῃ (بِحَمْ), non διασκεδάσαι.

P. 875, l. 5 ab imo.

σπεκτατοῦ? spectavit, inspexit . . . σπέκτω? Ἀ, BB. Vox forte corrupta ε διεξέκυψεν.

Immo est ἀποθεόσις; διέκυψεν. Vid. p. 848.

P. 877, l. 28.

କୁଣ୍ଡଳେ ? judex . . . କିମ୍ ? . ଏ, BA. Vox corrupta ex διαιτητής. Exhibit B.B. କୁଣ୍ଡଳେ ?.

Proculdubio est ἡγεμόνε? δικαστής. Cf. ἡγεμόνε? δικαστήριον, p. 878,
1. 6 ab imo.

P. 880, l. 17.

મોદ્યુલા? Eucl^{eu}ei omissa . . . Forte omissa voce લાલ liber geometriae vocabatur મોદ્યુલા, ut apud nos absolute Euclid.

Conferri possunt nomina librorum V. T. apud Epiphan. *De Mens. et Pond.* 23, διηστοῦ, διψβ., διαπονθέμι, διαρροήθ, δεκρωθέθ etc.

P 881 1 16

٣- **بَخْرَم** *medicamentum ex aerugine aeris paratum,* [من الزئبار] *[emplastrum]* [فَارِشَاكُون]. B.B.

Vox Syro-graeca *emaculatius picta* est **مَهْمَّةٌ مَّهْمَّةٌ**? δίχρωμος, bicolor. Δίχρωμος ἐπιλαστρός memoratur a Galeno in 2 ad Glauc. (Opp. T. X. p. 285).

P. 889, l. 28.

መሸጋች? vox incerta, **መሸጋች**? **መሸጋች**? **መሸጋች**? Anecd. Syr. i.

App. 47. Reddit Land. *dies posita*; sed potius lateat voc. Latinum, quod *dilationem litis, comperendinationem* significet.

Vox **መሸጋች** *προθεσμία* (*subaudi ነምሬ*) est *tempus statutum, dies prae finitus* (vid. Hex. nostra ad Ezech. xxi. 25. Dan. ix. 26), et cum *dilatione litis* nihil commune habet. Voc. Latinum, ni prorsus fallor, est *definitus* (sc. dies).

Ibid. l. 41.

መሸጋች? **ይክፈት**? *vestis exterior cum subductitio panno munita et plicata,*
[ex Arab.] **ለሙያ**. ስ, BA. et BB.

Pingendum **መሸጋች**? *διπλοῖς, laena duplicata.* Hesych.: Διπλοῖδα· διπλον-
μένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι. J. Pollux VII, 47: εἰσὶ δὲ χλανῖαι, αἱ μὲν
ἀπλοῖδες, αἱ δὲ διπλαῖ. Vox **መሸጋች** ponitur pro διπλοῖς i Reg. xxiv. 12 (teste
Masio). Job. xxix. 14. Psal. cviii. 29. Baruch v. 2.

P. 897, l. 9.

ቤዕስ? i. q. **ቤዕስ**, sc. **ቤዕስ መርሱስ የዕቅድ አዕስ**? **አዕስ ተሸማኝነት**? **ቤዕስ**

[*lignum parieti infixum, cui superimponitur lucerna*] . . . Forte sit
δοχεῖον.

Δοχεῖον *receptaculum* (sp. *liquidorum*, ut S. Chrysost. Opp. T. VIII, p. 127 C:
διὰ τοῦτο φησι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, δεικνὺς ὅτι οὐδέποτε ἐκεῖνα
οἴνου γέγονε δοχεῖα τὰ σκεύη) hic non quadrat. Pingere **ቤዕስ**, *δόκιον, asserculus*.
Diod. Sic. XVIII, 42: ἐπενοήσατό τινα ξένην καὶ παρηλλαγμένην τῶν ἵππων
γυμνασίαν. τὰς γὰρ κεφαλὰς αὐτῶν τὰς σειραῖς ἀναδεσμένων ἔκ τινων δοκίων ἦ
παττάλων κ.τ.έ.

P. 906, l. 18 ab imo.

ሸጋች ተና? **ቸጋች ተና**? **ቸጋች ተና**? **ቸጋች**? *éktēthlymuménoi ἄνθρωποι, viri ingluvie exagi-*
tati, Clem. Rom. Rec. 147. 21.

Interpres Syrus pro ἐκτεθηλυμμένοι legisse videtur ᐃκτεθολωμένοι (**ቸጋች**?).
Cf. Hex. ad Psal. xxx. 10. xlvi. 4. An recte, judicium faciant peritiores e serie
Clementina, quae sic habet: Ἐπεὶ τίς τὰς καλὰς καὶ πολλὰς συνδόνας μετὰ τῶν
ἐπομένων μοι δακτυλίων καὶ ὑποδήσεων φυλάξει; τίς δὲ καὶ τὰ ἡδέα καὶ πολυτελῆ

ὅφα προετοιμάσει . . . καὶ πάντα ἐκεῖνα ὅσα, ἐκτεθηλυμμένων ἀνθρώπων ὡς θηρίῳ μεγάλῳ τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἐκ πάσσος πλεονεξίας ποιισθέντα ἔτοιμάζεται.

P. 934, l. 16 ab imo.

فَاتِنْوَمَاتَا, Cant. i. 17: rescribe لَقَ؟ مَمَ؟; lege etiam لَقَ؟
لَقَ؟ مَمَ؟ pro لَقَ؟ مَمَ؟, Gr. φατνώματα, Zeph. ii. 14.

In posteriore loco codicis lectio est **لِيْلَةُ الْمَحْمَد**; in priore **لِيْلَةُ الرَّحْمَةِ**, quae nequaquam sollicitanda est. Sic 3 Reg. vi. 9: **لِيْلَةُ الرَّحْمَةِ** pro φατνώμασιν; necnon Sym. 3 Reg. vii. 3: **لِيْلَةُ الْمَحْمَد** pro φατνώματα κέδοινα.

P. 935, l. 42.

لَاتُسْ latus. Pl. لَاتِيْسْ Hex. Ez. xli. 7: al. semper لَاتِيْسْ;

Etiam ap. Ezech. l. c. in codice pingitur **¶**.

P. 954, l. 19 ab imo

Hic etiam pertineat **نَحْنُ نَعْلَمُ وَأَنْتَ مَا تَعْلَمُ** οἵς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ πρόφηται, Hex. Zach. i. 4.

Middeld. recte edidit **καὶ** **ράτιον**, unde ego ipse in gratiam Thesauri oscitanter descripseram: “**καὶ** ἐγκαλεῖν Zach. i. 4,” quae res Editori fraudi fuit. Vox pertinet ad **λαζ** **accusavit**.

P. 962, l. 22.

introduxerunt . . . ἡγέραι, BB. Potius est εἰσέλθωσαν. Apud Cod. H. μεταβολή.

Pro soloeco εἰσέλθωσαν scriptura Cod. H. indicat εἰσήλθοσαν; interpretatio autem Syriaca εἰσήγαγον vel εἰσήγεκαν.

P. 964, l. 14 ab imo.

ਸੰਗੁਨੀ ਵਾਹਿ sanguinis effusio, ਲੋਮਾਂ ਲੋਮਾਂ, BA. Valet aiμάτωσις.

Vox αἰμάτωσις, *cruentatio*, neque cum vocab. Syro-graeco, neque cum explanatione ejus conciliari potest. Leviter corrigo ἀπαλλαγὴ ἐκχύμωσις, *sugillationis*, *sanguinis sub cute effusio*. Cf. Thes. Syr. p. 82, l. 28, ubi Λεσσός ὑπάπια BB. exponit: لِفَلَّةُ دَمٍ، لِفَلَّةُ دَمٍ.

P. 965, l. 4 ab imo.

ମୁହଁ ? ପକ୍ଷବଳୀ elatio, ଲୋକାଙ୍କାନ୍ତିରାମ ଓ, BA. Forte sit ψυχωσିତ.

Secundum vocem Syriacam, quae commutatur cum ἐπαρσις ap. Hex. ad Thren. iii. 47, et (ut videtur) Psal. lxxxviii. 10, conjicio Syro-graecum depravatum esse ex **سَرْفَل**.

P. 968, l. 23.

نَحْنُ نَمَى فِي ٥٠٥ نَحْنُ ؟ مَعْجِمَ لِلْأَفْعَالِ حَفَّا, K. ex Hom. in Nativ. Dāi.

Haec est eadem S. Basili Homilia, quae nobis supra p. 14 opem egregiam tulit. Graeca edita sunt (Opp. T. II, p. 595 E): πῶς (Syrus πῶς μὲν) φαντασθῆ ὁ νοῦς; πῶς δὲ ὑπηρετήσει ταῖς διανοίαις ή γλωσσα:

P. 970, l. 19.

دَلْجَى مُنْبِلاً وَيَ، BB. Rescribe
éγύναστας.

Syriaca B.B. sonant *dulce reddelas*, non *reddelaris*. Pinge igitur **ئەلەنەن** **ئەلەنەن** **ئەلەنەن**
 ἐγλύκανας, ut respiciatur locus Psal. liv. 15: ὁς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανας (Syro-hex.
ئەلەنەن **ئەلەنەن**) ἐδέσματα.

P. 974, l. 12.

ءَدْلِيَّةٍ مُكْبَرٍ، éδoliceύσαντο, dolo usi sunt بَخْرَةٌ .، BB.

Praetulerim ἐδολιοῦσαν, quae forma legitur Psal. v. 10, quamque Paulus Telensis vertit ~~οοο~~ ^مكَلِيلُهُ, doctius quam BB. qui eam pro aoristo cepisse videtur.

P. 996, l. 22.

100000 occiderunt, ፳፻፭ .፲, BB.

Scriptura misere decurtata, ut videtur, pro ἡμερᾳ ἐφόνευσαν.

P. 997, l. ult.

لَعْنَدَهُ [cod. H. لَعْنَدَهُ] tumiditas ulcerum in palpebris,
... لَعْنَدَهُ (cod. H. لَعْنَدَهُ) وَرَبَّهُ لَعْنَدَهُ لَعْنَدَهُ, B.B.
Forte sit ὑψωμά.

Pinge ~~λεπτοσημα~~ ἐμφύσημα, quod medicorum filii definiunt, ὅγκος οἰδημα-

τωδῆς τοῦ βλεφάρου, vel excrescentia ciliorum tumori similis. Cf. *Thes. Syr.* p. 1005, l. 3, et p. 1022, l. 43.

P. 1002, l. 9.

Ιλογοί f. *seditio*, **Ιλογοί Λύση**, *Luc. xxiii. 19* ed. Curet., Gr. διὰ στόσου τυνά. Forte sit ἐτερότης.

Est, ut videtur, ἔταιρεία vel ἔταιρία, in malam partem pro *factione*. Plut. T. I, p. 606 E: τοῦ δὲ Λυσάνδρου τετελευτηκότος, εὑρὼν ἔταιραν πολλὴν συνεστῶσαν, ἦν ἐκεῖνος . . . συνέστησεν ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον κ.τ.ξ.

P. 1007, l. 38.

აფეთქილი ან **აფეთქილი** აუდიტორი, *excitatus est, suscitatus est . . .* ან **აფეთქილი** აუდიტორი, BB.
Sonat ეცევერთეთ.

Immo ἐξεγέρθητι, ~~καὶ~~ Psal. vii. 7. xxxiv. 23 etc.

Ibid. l. 44.

Pinge ἐξάρξατε. Hesych.: 'Εξάρξατε' ἀρξατε μελῳδίας, ύμνη-
σατε κ.τ.έ. Num. xxi. 17: ἐξάρχετε (Ἄντοι) αὐτῷ, φρέαρ. Psal. cxlvii. 7:
ἐξάρξατε (Ἄντοι) τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει.

Ibid. 1 59

وَجْهَهُمْ كَثِيرٌ coarctaverunt, presserunt وَجْهٍ . أَ, BB.

Facilis correctio est ἀγορίζειν αὐτονόμως ἐξεβιάζοντο, quamvis vox Syriaca potius refert ἐξεβιάσαντο.

P. 1008, l. 1.

وَكُلُّ مَا يَقْبَلُهُ أَعْصَمُهُ إِنْجِيْتُرُونَάسْتُرُونَ، *excussum est . . . لِجِبَلِيْتُرُونَ*. أـ، BB, quasi legerit *إِنْجِيْتُرُونَاسْتُرُونَ*.

Soloecismus tollitur pingendo ἐξετινάχθην (sic), e Psal. eviii. 23: ἐξετωάχθην (انعكست) ώστε ἀκριδες.

P. 1008, l. 31.

لِوَافِيَةِ ἐξώσει, ejicet مُخْبِرٌ .، BB. cod. M.

Syro-graeum ad minutissimum apicem est ἐξοίσει, non ἐξώσει (لِوَافِيَةِ). Etiam vox Syriaca ἐξοίσει (Jesai. xl. 26. xlii. 1), non ἐξώσει (لِمْبُ vel ئَمْبُ) transfert.

Ibid. l. 43.

لِوَافِيَةِ dirigit . . . لِبْدَمٌ .، BB. Potius sit ἐξομολογήσεται.

Nihil exploratius. Ergo pro لِبْدَمٌ ὁδηγήσει rescribe لِبْدَمٌ ἐξομολογήσεται.

P. 1022, l. 25.

لِوَافِيَةِ infigere [immo infigi] . . . دَحْكَلٌ .، BB. Forte corruptum sit ex ἐμπέπηγε.

Pingendum **لِوَافِيَةِ** ἐμπαγῆναι. Graeca Psal. xxxi. 4: ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν reddidit Paulus Telensis: لِوَافِيَةِ

Ibid. l. 44.

لِوَافِيَةِ flabellum, instrumentum quoddam ligneum cui quinque dentes, quo triticum et hordeum e stramine separant, دَحْكَلٌ

اللَّحَاب: نَفْخَةٌ. دَحْكَلٌ .، BB.

Forte دَحْكَلٌ instrumentum sit quo cerealia in aerem jactant, ut ventus grana e stramine separet.

Vox Syriaca دَحْكَلٌ, quam Lexicographi ignorant, est, ni fallor, mera repetitio Arabicae صَلْكَبٌ instrumentum quo quid decorticatur vel amputatur (Freytag). Ceterum expositiones BB. tum Syriacas tum Arabicas ad duas prorsus diversas vocis Syro-graece notiones pertinere crediderim; quarum posterior est instrumentum quoddam λικμητικόν, cuius nomen Graecum, saltem quod ad scripturam تَلَاقِيَةَ لِوَافِيَةِ accommodari possit, ignoratur; prior autem exponitur per لِوَافِيَةِ, quae vox Graece sonat φύσημα (Hex. ad Job. xx. 26), vel ἐμφύσημα (Hex. ad Psal. xvii. 16), vel etiam ἐμπνευσις (Greg. Naz. Orat. XV, 5); e quibus postremum, Syriacis elementis descriptum, est تَلَاقِيَةَ لِوَافِيَةِ, quod vix hilum a nostro vocabulo differt.

P. 1027, l. 39.

أَوْهَمَهُمْ . الَّذِينَ exaltantes, avide cupientes, مُخْرِصُونَ BB. Revera est ἐνδιαβάλλοντες.

Error est in voce Syriaca حَمْلَةٌ، cuius facilissima correctio est حَمْلَةٌ. Psal. xxxvii. 21: οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με (۱۰۰) (حَمْلَةٌ). Psal. lxx. 13: οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου (حَمْلَةٌ). Deinde pro Arab. حَمْلَةٌ avide cupient, nescio an pingendum يَخْرِصُونَ mentiuntur.

P. 1028, l. 7.

حَمْلَةٌ اُولُو اُنْتَهِيَّا jussi حَمْلَةٌ BB.

Pro soloeco ἐνέτειλα ponendum videtur ἐνετείλω, jussisti, لَجَّفْتَ.

Ibid. l. 14.

حَمْلَةٌ oderunt, iram excitaverunt حَمْلَةٌ BB.

Forte sit ἐνείχετο, sed expos. sumpta est ex ἐνείχον, Gen. xlix. 23 . . .
Hesych. ἐνείχον ἔχολουν, ὥργιζοντο.

Vox ἐνείχετο, implicabatur, ab expositione BB. plane abhorret. Quod ad hanc quidem attinet, optime haberet ἐνείχον, pro quo in Gen. l. c. Paulus Telensis, teste Bar Hebraeo, حَمْلَةٌ posuit. Sed in praesenti loco vox Gracca, ni egregie fallor, est ἐνεκότοῦ, sumpta e Psal. liv. 4: ἐν δρυῇ ἐνεκότον μοι (حَمْلَةٌ ۷۰). Paulo post حَمْلَةٌ est ἐνώτισαι, non ἐνωτίζον.

P. 1029, l. 14 ab imo.

حَمْلَةٌ signatus est, حَمْلَةٌ وَسْمٌ BB. Rescribe حَمْلَةٌ
ἐσημάνθη. Ap. cod. C. حَمْلَةٌ BB.

Immo duo vocabula in unum coalita faciunt حَمْلَةٌ حَمْلَةٌ ḥ̄m̄l̄t̄h̄t̄ ἐσημειάθη. Cf. Psal. iv. 7: ἐσημειάθη (حَمْلَةٌ) ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

P. 1030, l. 43.

حَمْلَةٌ exaltavit, extollit حَمْلَةٌ BA. et BB. Potius est
ἐπαίρων.

Crediderim esse imperativum ἐπαρον; ut paulo post حَمْلَةٌ حَمْلَةٌ est ἐπάρθητε (حَمْلَةٌ) Psal. xxiii. 7 in Syro-hex.), non ἐπήρθητε.

P. 1031, l. 15.

אָמַרְתִּי לְבָנֶךָ ἐπαινεῖτέ, voc. vocis ἐπαινεῖτος, *laudatus . . . مَدْلُودٌ*. ᄀ,

BB.

Syro-graecum ad literam sonat ἐπενεῖτε ex itacismo pro ἐπαινεῖται (مَدْلُودٌ) Psal. ix. 24 in Syro-hex.) Ἐπαινεῖτος autem rectius commutatur cum **مَعْلُودٌ**, ut videre est in Syro-hex. ad Jerem. xl ix. 25. Ezech. xxvi. 17. Mox pro ἐπενθήθησαν Psal. lxxvii. 63 in Syro-hex. est **مَعْلُودٌ**, non ut BB. **جَلِيلٌ**.

Ibid. l. 33.

كَوْلَدْهَاهُ . . . multum observavi, *adspexi* **أَنْتَ نَسِيْحٌ**
أَنْتَ, BB. Vox corrupta ex πολύς et εἰσοράω.

Immo pingendum **كَوْلَدْهَاهُ** ἐπολυώρησας, e Psal. xi. 9, ubi Paulus Telensis **أَنْتَ نَسِيْحٌ** vertit, quasi ex ὥρᾳ *tempus*; BB. autem quasi ex ὥρῃ curam gerere, quod magis probandum. Pessime omnium Fischer. in *Spec. Clav. Verss. Gr.* p. 56 verbo πολυωρεῶν *vilipendendi* sensum tribuit, quem caecum ducem secutus est Gesen. *Thes. Ling. Hebr.* p. 417.

Ibid. l. 40.

كَانْجَهَوْهَ concameratum quid (Arab.), BB.

Proculdubio est ἐφονοκτονήθη (**كَانْجَهَوْهَ**) Psal. cv. 38), et interpretatio BB. aliunde hue migravit.

Ibid. l. 44.

كَوْلَادَهَاتُونَ elucidationes, **أَنْجَادَهَاتُونَ**, C.B.M. (Wr.) 586 a.
 In marg. ΟΕΦΟCMIOCIC.

Vox Graeca, ni fallor, est ὑποσημειώσεις. Mox **كَانْجَهَوْهَ** est ἐπορεύθη, quod cum **جَهَّ** non raro commutatur.

P. 1032, l. penult.

كَانْجَهَوْهَ *gavisi sunt super me . . . كَبَرْهَ* . ᄀ, BB.

Pinge **كَانْجَهَوْهَ** ἐπιχαρείησα μοι, locutione e Psal. xxxiv. 19, 24 desumpta, ubi pro μὴ ἐπιχαρείησάν μοι Syro-hex. bis habet **لَا** **كَبَرْهَ**.

P. 1034, l. 20.

οὐαλεῖον oriri fecit **πέπτωτον**. BA; forte sit ἐπιφαίνων.

Potius ἐπίφανον, *oriri fac* (بَلْ؟) Psal. xxx. 17). Mox **مَنْجِلَةَ هَبَّابَةَ** est ἐπιφανῶν πόλις, non ἐπιφανόπολις, quod nihil est.

Ibid. l. penult.

Vel potius ex ἐπισκέπτῃ. Psal. viii. 5: ἦ νιὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν (εἰς τὴν οἰκίαν).

P. 1035, l. 1.

*qui concinnari potest...
BB.*

Vox Graeca, ni fallor, est ἐπεικώς, -ός, *conveniens, decens.*

P. 1043, l. 34.

وَمَلَأْتُهُمْ مِنْ أَيْمَانِهِمْ وَمِنْ أَيْمَانِهِمْ
conciannabant, consilium inter se inibant, مَلَأْتُهُمْ مِنْ أَيْمَانِهِمْ وَمِنْ أَيْمَانِهِمْ
كَانُوا يَتَشَاوِرُونَ ٥٥٥، BB.

Primum vox Syro-graece emaculanda est, pingendo **ءَوْلَادُ** ἐψιθύριζον. Deinde apud B.B. corrigendum **ءَوْلَادُ** susurrabant, concinente lectione Arabica (“شَارِقٌ in VI. consilium inter se inire, mussitare.”—Castell.). Proculdubio Lexicographus ante oculos habuit locum Psal. xl. 8: κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον (Syro-hex. **ءَوْلَادُ** πάντες οἱ ἐχθροὶ μου.

P. 1044, l. 6.

وَهُمْ يَرْجِعُونَ horruerunt, tremuerunt . . . **وَكُلُّ**, BS. ap. BB. Credo
quod sit ἔφρυξαν.

Immo evidentissime est ἐφρύξαν fremuerunt (=οὕτοις) Act. Apost. iv. 25 in Philox.). Cf. Hex. nostra ad Jerem. viii. 16. Mox l. 40 ήγιασασθενοί (sic) est ἐκχυμώματα, non ἐκχύματα; l. 44 οὐδέποτε sonat ἐκδικητής (Psal. viii. 3 in

LXX et Syro-hex.) non ἐκδικαστής; et l. 46 pro **لِكْرَاسَا** ἐκέκραστα legendum
لِكْرَاسَا ἐκέκραξα.

P. 1044, l. 43.

مُهَاجِرَةً *inquisitio . . .* **لِكْرَاسَا**. B.B.

Proculdubio Syro-graeum est ἐκγελάσεται σε; glossa autem **لِكْرَاسَا** pertinet ad vocab. **مُهَاجِرَةً** ἐκδίκησις, quod e serie excidit.

P. 1046, l. 19.

مُهَاجِرَةً *qui eduxerunt . . .* **مُهَاجِرَةً**, B.B. Forte sit ἐκκαλοῦντες.

Potius pingendum **مُهَاجِرَةً** ἐκβαλόντες. Vid. Psal. xvi. 12 in LXX et Syro-hex.

Ibid. l. 27.

مُهَاجِرَةً *investigabit . . .* **مُهَاجِرَةً**. B.B.

Pinge **لِكْرَاسَا** ἐκζητήσει, et cf. Psal. ix. 34: εἰπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἐκζητήσει (**لِكْرَاسَا** **لِكْرَاسَا**).

Ibid. l. 31.

مُهَاجِرَةً ἐκκριτος, -ον, selectus. Exponunt lexx. sensu activo, *qui quaerit, petit . . .* **لِكْرَاسَا**, B.A. et B.B.

Revera est participium activum **مُهَاجِرَةً** ἐκζητῶν.

P. 1052, l. 28.

مُهَاجِرَةً . . . Vide num sit ἐρυσίβη robigo.

Vel potius ἐρυσίβη, quae scriptura est Codd. Vat. Alex. Deut. xxviii. 42. 3 Reg. viii. 37, et alterius utrius Hos. v. 7. Joel. i. 4. ii. 25.

P. 1060, l. 46.

K., qui e Joh. Chrysost. laudat **لِكْرَاسَا** **لِكْرَاسَا** **لِكْرَاسَا** **لِكْرَاسَا**.

Verba **لِكْرَاسَا** **لِكْرَاسَا** **لِكْرَاسَا** Els τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος sunt titulus Homiliae quae inter scripta S. Chrysostomi supposititia a Montefalconio edita est

ad calcem Tomi VIII. Locus laudatus est p. 40 B: Οὗτος οὐτε ἔσπειρεν, οὐτε ἐθέρισέ ποτε διὸ οὔτε ἄρτον εἶχεν, ΟΥΚ οἶνον (corrigere e Syro nostro OIKON), οὐ τράπεζαν, οὐ κλίνην τὴν τῶν ἡδουνῶν ὑπηρέτω, ΟΥ ΤΑ ΜΑΛΑΚΑ ΧΗΝΟΠΛΟΥΜΑΤΑ, ἘΚΛΑΤΟΝΤΑ ΚΑΙ ΧΑΤΝΟΤΝΤΑ ΤΩΝ ἈΝΔΡΟΓΥΝΩΝ (Prov. xviii. 8) ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ.

P. 1109, l. 7 ab imo.

حَمَدَهُ لِلْمُسَكِّنِ f. *trepidatio*, metaph. [?] *ineptiae*, *قَاتِلَةً* [?].

Suspicio Titi interpretem scripsisse مَدْحُومٌ a مَدْحُومٍ φλυαρεῖν (Hex. ad Jerem. xx. 7). Certe talis notio quomodo in vocem مدْحُومٍ cadere possit non video.

P. 1111, l. 11 ab imo.

¶ m. i) *mutuatio*, ¶ πνεύμα τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος, Sap. xv. 16.

Legisse videtur Syrus πνέμα δεδανεισμένον, *spiritus a Deo mutuatus* . . . Cf. Chald. ܐܻܲܰ, ܮܻܻ *mutuari, mutuo accipere.* 2) *fraus, dolus, falsitas.*

De priore vocis significatione vehementer dubito. Paulus Telensis receperat lectionem recte vertit **لُوْسٌ وَّلُوْسٌ**; Syrus autem vulgaris (qui quam longe in hoc libello vertendo a sensu archetypi aberraverit nemo nescit) pro Graecis καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἐπλασεν αὐτούς ex ingenio posuit, et *spiritus dolosus formavit eos.*

BY THE SAME EDITOR.

- I. S. Joannis Chrysostomi Homiliae in Matthaeum. Textum ad fidem Codicum MSS. castigavit, variis lectionibus et annotationibus instruxit Fridericus Field, AA. M. Coll. SS. Trin. Cantab. Socius. Tomi III. Cantab. 1839.
- II. S. Joannis Chrysostomi Interpretatio omnium Epistolarum Paulinarum per Homilias facta. Ad fidem Codicum MSS. et Versionum antiquarum recensuit F. Field, AA. M. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socius. Tom. I. Oxon. 1849. Tom. II. Oxon. 1847. Tom. III. Oxon. 1845. Tom. IV. Oxon. 1852. Tom. V. Oxon. 1855. Tom. VI. Oxon. 1861. Tom. VII. Oxon. 1862.
- III. A Treatise on the Pope's Supremacy, to which is added, A Discourse concerning the Unity of the Church. By Isaac Barrow, D.D. A new Edition, corrected. Printed for the Society for Promoting Christian Knowledge. London, 1851.
- IV. Vetus Testamentum Graece juxta LXX Interpretes. Recensionem Gralianam ad fidem Codicis Alexandrini aliorumque denuo recognovit, Graeca secundum ordinem textus Hebraei reformavit, libros apocryphos a canonicis segregavit F. Field, AA. M. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socius. Sumptibus Societatis de Promovenda Doctrina Christiana. Oxon, 1859.
- V. Psalterium juxta LXX Interpretes. Sumptibus Societatis de P. D. C. Oxon. 1857.
- VI. Otium Norvicense, sive Tentamen de Reliquiis Aquilae, Symmachi et Theodosionis e lingua Syriaca in Graecam convertendis. Conscriptis F. Field, AA. M. Ecclesiae Nativitatis B. V. M. de Reepham in agro Norfolk. nuper Rector, Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socius. Oxon. 1864.
- VII. Origenis Hexaplorum quae supersunt, sive Veterum Interpretum Graecorum in totum V. T. Fragmenta. Post Flaminium Nobilium, Drusium et Montefalconium, adhibita etiam Versione Syro-hexapleri, concinnavit, emendavit, et multis partibus auxit F. Field, AA. M. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socius. Tomi II in quarto, Oxoni e Typographeo Clarendoniano, 1867-1875.

De 1318.

ULB Halle
000 790 346

3/1

D: Dc 1518

